

νικόν ἐξήγησις τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἢ ἀξιέπαινος· ἐμεταγλώττισε καὶ τὴν λογικὴν εἰς τὸ ἀρχαϊκόν, καὶ τὴν ἐπρόσφερεν εἰς τὸν βεζύρην, καὶ τοῦ ἐδιωρίσθη λουφές.

Ἰωάννης Γζανῆς, Μιτυληναῖος, ἐπιστήμων, μέγας πριμι-κύριος, καὶ ὕπατος τῶν φιλοσόφων προνόμιον, τίτλος, ὁ ὁποῖος παρὰ τοῦ πατριάρχου δίδεται εἰς τὸν πλέον προκομμένον, ἀρχῆθεν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν βασιλέων μας παραδεδωμένος, καθὼς ἐδόθη καὶ εἰς τὸν Κριτίαν, καὶ εἰς τὸν Γιακουμῆ, καὶ ἄλλους πρὸ αὐτοῦ. Καὶ τοῦτος συνέγραψε διάφορα λογύθρια, καὶ στίχους ἑλληνικούς· ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὴν Παναγίαν τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν εὐχαριστηρίου, ὅταν τὸν ἰάτρευσεν ἀπὸ διάρροϊαν κοι-λία· αἱματώδη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤλθεν εἰς θάνατον, ἀπελπισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς, ὧν ἡ ἐπιγραφή· « Στίχοι ἰαμβικοὶ πρὸς τὴν ἀκένωτον Ζωοδόχον Πηγὴν (1). »

Σεβαστὸς Τραπεζούντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς ἐπὶ τῆς αὐθενταίης τοῦ μεγάλου Μπραγκοβάνου, ὅστις τὸν ἀγαποῦσε δυνατὰ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ μάθησιν, καὶ τὸν ἐπροκάθιζε πρὸ πάντων τῶν ἀρχόντων, τιμὴν ὅπου ἄλλος αὐθέντης εἰς ἄλλον διδάσκαλον δὲν τὴν ἔδωκεν, οὔτε τὴν δίδει. Αὐτὸς ἐσύνθεσε, καὶ ἐτύπω-σεν εἰς Βουκουρέστι δύο βιβλίαι, τὸ Ἐορτολόγιον, καὶ τὴν Δογματικὴν διδασκαλίαν· αὐτὸς ἐξήγησεν εἰς τὸ ἀπλοῦν τὸν τοῦ Συνεσίου λόγον πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον, καὶ τὰ τοῦ Ἀγαπίου κεφάλαια πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανόν, καὶ τοὺς τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον καὶ Νικοκλέα βασιλεῖς Κύπρου λόγους, καὶ τοὺς ἐπροσφώνησε καὶ τοὺς ἐπρόσφερε τῷ Μπραγκοβάνῳ, συγγράμματα ἀξιολογώτατα, καὶ ἀξιούπιστα, ὡς τὰ τοῦ προγραφέντος Δρύστραξ Ἰεροθέου, τὰ ὅποια τὰ ἔχω καὶ

(1) Παραλείπονται.

